

Savita

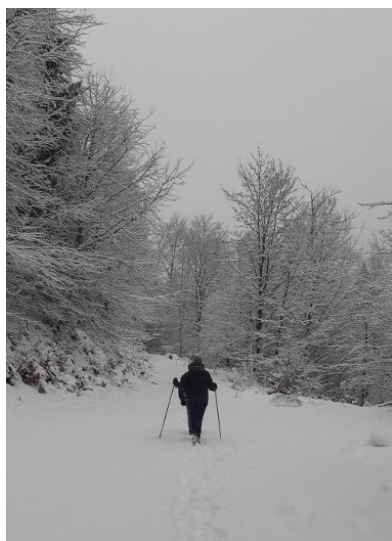
De Savita Nieuwsbrief

Verschijnt meestal maandelijks

Nummer 95 – Januari 2021

Elisabeth Ravensteijn

Hier is dan inmiddels de achtste Nieuwsbrief van Savita in deze Coronatijd. Fijn om op deze manier toch nog contact met elkaar te kunnen houden. De feestdagen zijn weer achter de rug en het nieuwe jaar is weer ingeluid. Het was dit keer natuurlijk wel heel anders dan anders in Savita. Met een groepje van 5 a 6 mensen zijn we wel heel gezellig bij elkaar geweest. Gewandeld en gesjoeld en weer heeelerlijk gegeten. Wat de maaltijden betreft zijn we so ie so op hetzelfde peil gebleven als altijd. Iedere dag weer een nieuwe verrassing! Vanaf kerst tot nu leven we in een witte wereld. Dit geeft veel verstillling en de wandelingen zijn natuurlijk prachtig nu.

Iedere dag weer beseffen we wat een geluksvogels wij zijn. Zoveel ruimte, zoveel prachtige natuur, rust, heerlijk eten, alleen en samenzijn. We hebben net gehoord dat de financiële steun vanuit Winterberg ook weer voor de afgelopen maand op onze rekening komt. We hebben zolang in de knel gezeten op dit gebied, dat deze gift iedere keer met een extra blijheid ontvangen wordt en een toekomst voor Savita bevestigt.

Het is nu eigenlijk een steeds groter vraagteken aan het worden, wanneer het dan wel zal zijn, dat de deuren van Savita weer geopend gaan worden? In de eerste golf hadden we dat duidelijk voor ogen, maar nu blijkt de gesloten overweg zich steeds naar verder en verder weg te verplaatsen. Het Niet Weten, 1 van de peilers waarmee Savita is opgebouwd, graaft zich dieper en dieper de grond in. Wij zelf zijn zo langzamerhand wel uitgerust en staan dus eigenlijk wel weer klaar voor de nieuwe start!

Deze keer zal de nieuwe start zonder Gambheera plaats vinden. Zij heeft half oktober besloten om weer in Amsterdam te gaan wonen om uit te zoeken of ze daar wilde blijven wonen of niet. Zij schreef zelf het volgende stukje voor de Nieuwsbrief:

Het zal je misschien niet ontgaan zijn dat mijn naam niet meer onder de laatste 2 nieuwsbrieven stond. Half oktober ben ik, een soortement opgebrand, terug naar mijn huisje in Amsterdam gegaan en heb Savita losgelaten om weer helemaal op te laden en in mijn kracht te komen. Uiteindelijk heb ik gekozen om niet meer terug te gaan. Het was een intensieve leerzame boeiende tijd, waar ik veel van mijn kwaliteiten heb kunnen en mogen delen en waar de hartverwarmende contacten niet op een hand te tellen waren. Ik ben ontzettend dankbaar voor de tijd die me daar gegeven was. Dank je wel allemaal. In liefde, Gambheera

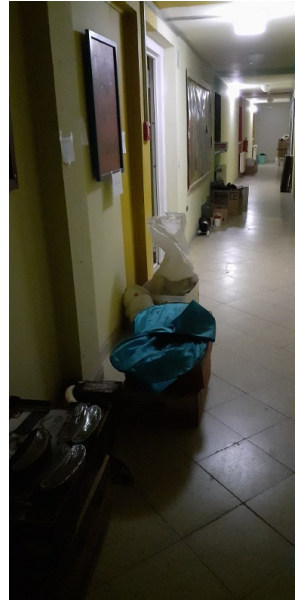
En dit is mijn nieuwe liefde. Neurographica, je bent welkom om daar bij mij thuis kennis mee te maken.

En Gambheera, namens heel Savita, bedankt voor al je steun, inzet, je enthousiasme, je veelzijdigheid, je originaliteit en je humor!

Wat betreft de vereniging, ook daar ligt natuurlijk dezelfde vraag: gaat het Vriendenweek-end door, het derde weekend in maart.....?????Geen idee. En wanneer dan wel???? Als er nieuws is, dan kan je dat, zoals altijd, vinden op de eerste bladzijde van de website. Zodra wij weten of dit weekend doorgaat, zetten we het erop. Je kunt altijd, ook in Coronatijd of beter gezegd, juist in Coronatijd lid worden van de vereniging/vriendengroep van Savita. Hoe meer zielen.....hoe sterker het Licht, waardoor de duisternis kan oplossen. De leden krijgen volgende week een mail, waarin wordt gevraagd om het lidmaatschapsgeld, (25 euro), te betalen. (Dit kan in de maanden januari, februari en maart).

Tijd voor grote beurt van o.a. bibliotheek en de kelders

Er was 1 van de medewerkers die zich afvroeg waar Savita staat ten aanzien van het hele Coronagebeuren. Het antwoord was het volgende:

De motor van Savita is altijd het hart geweest en dan kan je meteen al snappen:
dan kan je niet meer terug!

Wat er ook gebeurt.

Door dik en dun.

In het hart ligt ieders waarheid, van daaruit hoeft er niets meer bevochten of bewezen te worden.

Vertrouwen is de olie om de motor te kunnen laten draaien.

Vrijheid is de benzine om het leven te kunnen leven.

Het Niet Weten was al de naam van het land waarin Savita in 2013 werd neergezet.

Een vooroefening voor het Niet Wetenland, waarin we vanaf 2020 met z'n allen in terecht zijn gekomen.

Ieder is bezig in deze crisis om een eigen weg erin te vinden.

En Savita zal de laatste zijn, die de ene weg goedkeurt en de andere weg veroordeelt.

De focus ligt hier in het midden, dus aan ieder de kans om het midden stap voor stap, dichter en dichterbij te ervaren.

Om de eenheid te kunnen bevatten is het even belangrijk om het diepste donker te kennen als het hoogste Licht.

De samenwerking mogen zien tussen het donker en het licht,

Ont-dekken dat de 1 niet zonder de ander kan.

Ook in jezelf, in je eigen wereld, diep van binnen.

Ben je bereid de angst te ervaren als je beste vriend?

Degeen die je juist helpt om steeds meer en meer het Licht te zien?

In plaats van weg lopen, de angst de rug toe te keren,

Naar je angst toelopen en deze angst troost bieden.

Je draait dan iets om,

dat ligt in jouw vermogen.

Dat vermogen is dit keer niet in geld uit te drukken,

Wel in dankbaarheid.

Dankbaarheid, een leidraad die Liefde geeft,

Een genezer, die je met wijsheid in contact brengt.

Wijsheid lost de honger van de Angst op.

Als ieder in Zich Zelf meehelpt om het (Savita) Vuur brandend te houden,

en daarbij als symbool daarvoor een kaars voor Savita aansteekt, zo vaak als je wil,

zorgen we samen voor een sterke onderlinge verbindingskracht,

die ervoor zorgt dat de duisternis gaat smeulen en uiteindelijk is opgebrand.

Van daar uit rijst de Phoenix als vanzelf op.

